

което отдавна вече протягаше ржчичкитѣ си къмъ него.

— Хубавъ татко, думаше момиченцето, — той не остави бурята и морето да отнесатъ момченцето . . . татко го отне отъ тѣхъ. Ягуся много обича за това татка! . . .

Прѣвелъ И. Лисевъ.

Кокошка - героиня.

(Разказъ).

Миналото лѣто Илийчо прѣкара на село у бабини си на госте. Още веднага, щомъ дойде на село, баба му го подари съ една пѣргава, хубава кокошчица; викаха я Пѣструша.

Колко се зарадва Илийчо. Той милваше, гладеше, цѣлуваше кокошчицата си и даже за спане вечеръ искаше да я поставя до себе си.

— „Пустни я, бабино, пустни я да си спи изъ двора на свобода, го свѣтваше баба му.

А Пѣструшка бѣше голѣма умница. Всѣки день Илийчо я хранѣше съ хлѣбни трохи и тя скоро тѣй го обикна, щото не ѝ се искаше да се отдѣли отъ него. Щомъ го съзреше, затириаше се къмъ него и направо изъ ржцѣтѣ му почваше да кълве трохи отъ негова хлѣбъ.

Веселъ е Илийчо! Храни той кокошчицата и я глади по гърба, а Пѣструшка ни-